

Motion till riksdagen 2007/08: MJ221

av **Ulla Löfgren och Sten Nordin (m)**

Avsättning av skog till naturreservat

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avsättning av skog till naturreservat.

Motivering

Enligt ett riksdagsbeslut från 1998 skall 900 000 hektar skogsmark avsättas som skyddad skog till förmån för naturreservat i statlig regi. I dag, tre år innan fristen går ut, kan vi konstatera två saker: tidsplanen som satts upp kommer inte att bli genomförbar och den skogsmark som redan avsatts sköts inte på tillfredsställande vis. Redan i dag förvaltar statliga skogsföretag 4,5 miljoner hektar skogsmark vilket motsvarar 21 procent av den svenska skogen. Avsättningar till naturreservat sker oftast på tveksam grund och utan att den enskilde markägaren har möjlighet att påverka beslutet. Utgångspunkten vid skyddande av natur bör vara kvalitativa värden. Tyvärr får man idag ofta uppfattningen att det är kvantiteten som är överordnad kvaliteten på de områden som förklaras skyddsvärda. Någon miljöprövning som bör ligga till grund för beslutet sker inte heller alltid. Det som sker är i stället en tvångsinlösen av privat mark utan hänsyn till de naturliga förändringar som ständigt äger rum i skogsmarker.

För oss känns det självklart att för att skapa en hållbar samhällsutveckling måste våra förnybara resurser användas, och skogen i Sverige kan ge mycket i framtiden – men då måste den få brukas. Att bruka de förnybara resurserna (skog) är bättre miljönytta för att skapa ett hållbart samhälle än att lägga död hand över skog. Egentligen borde vi ha brukningsplikt på förnybara resurser och helt ta bort dem från listan på miljöfarlig verksamhet – PPP.

Ett sådant handlings sätt skulle på intet sätt kollidera med viljan att värna skyddsvärda miljöer. I Finland har staten också avsatt skog till naturreservat men man har valt den frivilliga vägen i stället för tvångsinlösen. Den finska

Fel! Okänt namn på

modellen bygger på dialog, respekt för den enskilde skogsägaren och frivillighet. Den ansvariga myndigheten informerar skogsägarna om vilka naturmiljöer man främst vill skydda och redovisar samtidigt vilken form av kompensation som kan utgå. Skogsägaren kommer därefter frivilligt överens med staten om avsättning, ett avtal på tio år tecknas och kompensation utgår varje år på hektarbasis. En tidsbegränsning av avtalet ger möjlighet till omprövning, vilket är bra då naturen är i ständig förändring. Någon statlig tvångsinlösen av skogsmark förekommer inte. Modellen har rönt stor uppskattning i Finland av både skogsägare och myndigheter. Naturresevatnen sköts bra och den enskilde skogsägarens äganderätt har stärkts. Den enskilde skogsägarens rättigheter måste nu stärkas också i Sverige. Äganderätten riskerar annars att sättas ur spel. Därför föreslår vi att regeringen tar efter den finska modellen som bygger på frivillig avsättning av skog samt att det sker en kontinuerlig kontroll av hur skogsmarken sköts och utvecklas i statlig regi.

Stockholm den 26 september 2007

Ulla Löfgren (m)

Sten Nordin (m)